

været stillet Krav om, at man skal gøre alt for at udvikle Næringslivet her i Landet og at vi skulle søge at faa Tolden paa Naar- og Hjælpestoffer sat ned og Skibsafgifterne satte ned, og faa Tolden paa Livsfornödenhederne sat ned, og vi da gaa ud paa at bibeholde Tolden paa Naastofferne, Kul, Jærn og Brænde og beholde Skibsafgifterne og yderligere ville have Told paa Livsfornödenhederne i forskellig Retning og saavidt gørligt ville have faa lidt Beskyttelse og helst slet ingen paa Haandværks- og Industrien, er jeg bange for, at der kommer et Misforhold ind paa mere end et Omraade, som ikke vilde være heldigt. Jeg kan derfor ogsaa af den Grund ikke gaa med til at stemme for det foreliggende Vædringsforslag. S det hele vil jeg sige, at jeg vilde ønske, at vi maatte kunne komme til en Forhandling paa Basis af det, jeg har tilladt mig at fremhæve, at vi ikke lagde vor Industri og vort Haandværk aaben for Ulandet, men hellere end at komme til uheldige Vædringer paa den Maade som antydet beholde det, vi have, og komme til at arbejde i Fred og Ro med den bestaaende Toldlov, hellere det end at lave noget nyt, der vil virke ødelæggende paa det Haandværk, som vi allerede have, og som det er nævnt i flere af de fremkomne Andragender.

Harald Hansen: Min Protest mod den Udtalelse, som det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt) fremkom med, gik navnlig ud paa, at han gentagne Gange havde fremsat den Paastand, at den eneste nye Grund til Skibsafgiftens Ophævelse var Hensynet til den eventuelle Frihavn. Jeg vil ganske overlade til det ærede Ting at dømme om, hvorvidt jeg har haft Ret i at nedlægge Protest mod denne Paastand eller ikke. Den ærede Landstingsmand kunde ikke forstaa min Udtalelse om, at der kommer Uorden i Forholdene ved det af ham faa sent stillede Forslag, det kan han maasse have Ret i, jeg burde i alt Fald have defineret Begrebet „Orden“ først, før jeg fremsatte en saadan Paastand. Min Synsmaade er denne, at man ved Fremsettelsen af det foreliggende Toldlovsforslag som forøvrigt ogsaa ved de Toldlovsforslag, som ere fremkomne i de senere Aar, steds er gaaet ud fra den Forudsætning, at det kun skulde være en Omlægning af Tolden og ikke nogen Forøgelse af Toldstatten for Borgerne eller af Toldindtægten for Staten; det Synspunkt er jeg gaaet ud fra. Nu have vi alle hørt fra den høitærede Finansminister, og det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds vidste det jo i Forvejen gennem sin Stilling som

Medlem af Udbalget, at man har naaet dette Maal saa nær som det overhovedet kan træffes, idet Forstællen, der vil mistes for Staten ved det nye Forslag i Sammenligning med det bestaaende, saaledes som Forslaget blev vedtaget ved dette Tings 2den Behandling, er reduceret til lidt over 100,000 Kroner, nærmere kan det ikke træffes. Naar man saa paa en Gang kaster et Forslag ind og ønsker det vedtaget, som gaar ud paa at skaffe Staten en Indtægt af 1 Million mere, saa tror jeg, at jeg har Ret til at sige, at man bringer Uorden ind i Forholdene. Det forbedres ganske vist noget, naar man som den ærede Finansminister gaar ud fra, at denne Stats Indslyden i Statskassen kun skal være en ganske kort Tid; men jeg tror ikke, at nogen i dette Øjeblik med noget, der ligner Bestemthed, kan paataa noget derom. Ingen veed, om vi overhovedet faa en Frihavn, eller hvor lang Tid dens Bygning vil medtage, og man kan have forskellige Meninger om, hvorvidt der er størst Udsigt til at faa en Frihavn eller en Toldlov; men i alt Fald er der dog en Mulighed for, at vi faa en Toldlov og ingen Frihavn, og saa bliver Resultatet det, at Statskassen i en uoverskuelig Række af Aar faar 1 Million mere ind, end man fra alle Sider er gaaet ud fra ved denne Lovs Behandling. Jeg vilde betegne dette Forhold som en Uorden, og jeg tror ikke, at denne Betegnelse er saa forstrækkelig forkastelig, selv om den kan bestrides.

Det. Hansen: Da den ærede Finansminister har anbefalet Vædringsforslaget Nr. 21, hvorefter al Slags Brænde samt Tømmer-, Plank- og Bræddestumper af og under 2 Fod skal forandres til „Træ til Brændsel af og under 2 Fod“, frygter jeg for, at det vil blive vedtaget. Jeg skal derfor, inden det kommer til Afstemning, tillade mig at behjæ, hvad det er, man gør, naar man vedtager et saadant Forslag. Det betragtes nu som noget, der kan foranledige til at lægge Indførelstold paa en Vare, at den kan bruges i Industrien. Naar Brænde puttes i Raffelovnen, skal det være frit for Told, men skal det bruges som Naastof for Industrien, saa skal det betale Told. Jeg troede, at Princippet her var det, at der skulde være Frihed for Naar- og Hjælpestoffer for Industrien. Der er jo talt saa meget om, at Industrien skal beskyttes, saaledes lyder det fra først til sidst, men kommer man saa til et Stof, der i prægnant Forstand er et Naastof for Industrien, saa finder man, at naar Industrien kan have